

ת"פ 39168/07/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד שלמה כהן

בית משפט השלום בירושלים

20 יוני 2018

ת"פ 39168-07-17 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל באמצעות יחידת תביעות
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

שלמה כהן

הנאשם

על ידי ב"כ עוה"ד אריאל הרמן

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם, יליד 1951 תושב ירושלים הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות לדירת מגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני ביום 24.9.17, לפיו כתב האישום תוקן והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. סוכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

מכתב האישום עולה, כי בין יום 7.7.17 בשעה 15:30 לבין יום 8.7.17 בשעה 23:00, ברחוב ארלוזורוב 16 א' בירושלים, פרץ הנאשם לביתו של המתלונן בכוונה לבצע גניבה או פשע. הנאשם נכנס לבית דרך החלון, סייר בחדרי הבית, חיטט במגירות ולאחר מכן יצא מהבית.

2. תסקיר שירות המבחן

בתסקיר מיום 31.1.18, עולה, כי הנאשם הינו בן 66 נשוי ואב לארבעה ילדים. לחובתו של הנאשם עומדות כ- 25 הרשעות קודמות, רובן בתחום של עבירות הרכוש.

התסקיר מפרט את נסיבותיו המשפחתיות והאישיות המורכבות של הנאשם. בצעירותו, לא הצליח הנאשם לסיים לימודיו וזאת על רקע קשיים לימודיים ובעיות התנהגותיות, חבר לנוער שולי ונעדר כל מסגרת בעלת גבולות ברורים.

בהיותו בוגר, נישא הנאשם ובמשך השנים נולדו לו ארבעה בנים. הקשר עם משפחתו הגרעינית עולה כדי קשר המבוסס על רגשות אשמה ובושה בשל מעורבותו הרבה בפלילים. יחד עם זאת, הנאשם מהווה דמות תומכת עבור אשתו, והקשר עמה מתואר כמשמעותי, שכן סייעה לו רבות בתקופות קשות, וכיום הוא מסייע ומעניק לה תמיכה על רקע מצבה

הבריאותי הקשה.

מהתסקיר עולה, כי לפני מספר שנים חווה הנאשם משבר ואובדן גדול של בנו, לאחר שלאורך השנים גילה מעורבות משמעותית יחד עם אשתו בגידול ילדיו ושל בנו המנוח.

באשר לעבירה נשוא דיון זה עולה, כי ברקע לה, התנהל ריב בין הנאשם לאשתו שלאחריו יצא הנאשם בסערת רגשות וכשהיה בדרכו לקניות ביצע את העבירה. הנאשם ביקש להדגיש בפני השירות כי לא לקח דבר מהבית אליו פרץ משום שמצפונו לא אפשר לו לגנוב וכי כל רצונו להמשיך באורח חייו ללא מעורבות פלילית נוספת, לאור גילו המתבגר.

באשר להערכת הסיכון לעבריינות עולה הרושם, כי מדובר בנאשם אשר גדל בחוסר הצבת גבולות מגיל צעיר, הסובל מקשיים לימודיים, קשיים בוויסות עצמי ודפוס פעולה אימפולסיבי. כמו כן, מדובר בנאשם אשר התחבר לחברה שולית וניהל במשך שנים אורח חיים עברייני וריצה מאסרים רבים.

לצד זה, עולה הרושם כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה ונכונות להמשיך באורח חיים תקין. עוד עולה, כי בעשור האחרון לא הייתה מעורבות בפלילים מצד הנאשם, ובכך ניתן לראות התמתנות, לאור גילו המבוגר. אלו מהווים, להערכת שירות המבחן, גורמי סיכוי לשיקום.

במהלך פגישותיו של הנאשם, הוצע לו להשתתף בתכנית גפ"ן - גישור פוגע נפגע, במסגרת הליך זה נבדקת האפשרות למפגש בין הצדדים במטרה לדון בנושאים המתעוררים בעקבות המעשה הפלילי תוך ניסיון להגיע לאיחוי הפגיעות. הנאשם הביע נכונות להשתתף בתכנית זו.

לאור כל האמור לעיל, המלצת שירות המבחן הינה באפיק השיקומי, בכללו יוטל צו מבחן למשך שנה וחצי, אשר במסגרתו תיבחן התאמתו של הנאשם להשתתפות בהליך גפ"ן. בהמשך תיבדק אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית ייעודית בנושא יחסים ותקשורת. באשר לענישה, המלצת שירות המבחן היא בענישה מוחשית וחינוכית של צו של"צ מורחב בהיקף של 250 שעות, כמו כן הטלת עונש מותנה כגורם הרתעה נוסף עבור הנאשם.

3. טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה, כי מדובר בעבירה חמורה מאוד אשר בעניינה פסק לא פעם בית המשפט העליון כי אין לסווגה כעבירת רכוש גרידא וזאת בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בהתפרצות לבית מגורים אשר עשויה להוביל בנקל לפגיעה בחיי אדם, לרבות בחיי של הפורץ.

לדבריה, מדובר בנאשם המסוכן לציבור, אשר לאורך השנים הופנה לשירות המבחן במסגרת הליכים שונים וניכר כי מתקשה לצלוח טיפול ונעדר שליטה עצמית.

כמו כן, מציינת ב"כ המאשימה כי המתנות שחלה במעורבותו של הנאשם בפלילים, אינה מעידה על שינוי דרכיו, אלא נובעת מגילו המתבגר ועייפותו.

בנוסף נטען, כי המלצת שירות המבחן מהווה בקשה מבית המשפט לחרוג באופן קיצוני ממתחם העונש ההולם בעבירות התפרצות, וזאת למרות שהנאשם לא עשה דבר על מנת להצדיק חריגה זו, שכן הנאשם לא עבר הליך טיפולי ממשי.

אשר למתחם העונש ההולם ציינה, כי בעבירה זו נע המתחם בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומבקשת להשית על הנאשם עונש אשר לא יפחת מ-16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין בראש ובראשונה כי על מנת לקבוע מהו המתחם ההולם על פי תיקון 113, יש לכלול שיקולים רבים ואין זה נכון לקבוע מתחם עבור סוג עבירה, אלא עבור סוג המעשה בצירוף לנסיבות וכלל השיקולים אותם שוקל בית המשפט בבואו להטיל עונש על נאשם. על כן מתנגד הסניגור לקביעת המתחם אותו ציינה ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם מבקש לציין את הנסיבות המקלות בביצוע העבירה נשוא דיון זה. עסקינן בעבירה שנעשתה ללא תכנון מוקדם. הנאשם נכנס דרך החלון אך מצפוניו לא אפשר לו לגנוב. לדבריו, זהו מקרה הנושק למעשה של הסגת גבול, ולכן נכון יהא לטעון כי הפגיעה הרלוונטית לעניינו הינה פגיעה בפרטיות ולא פגיעה ברכוש, כפי שטענה ב"כ המאשימה.

בנוסף, יש לתת לחרטת הנאשם משקל, כפי שנתן המחוקק משקל לחרטת נאשם בבואו לעבור עבירה במסגרת ניסיון לביצוע.

ב"כ הנאשם טען, כי במהות מדובר בעבירה מסוג הסגת גבול ולכן המתחם צריך לנוע בין מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף רחב לבין מספר מצומצם של חודשים בעבודות שירות. קביעה זו נובעת לדעתו מכך שהושלמה העבירה, אך החרטה יוצרת את מידת האשמה ברף הנמוך.

כמו כן, ב"כ הנאשם מבקש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. העבירה האחרונה שבוצעה על ידי הנאשם הייתה לפני 10 שנים ומכך ניתן ללמוד רבות. כמו כן, הנאשם הביע חרטה והודה במיוחד לו. בנוסף, מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד על רצונו של הנאשם לפנות לגישור עם המתלונן, וזאת למרות שלא נגנב דבר. לעניין השפעת העונש על הנאשם, מפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן לעניין מצבה הבריאותי של אשתו ולצורך שלה בנוכחות הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון לבית המשפט ציין, כי הוא מתבייש במעשיו ומבקש לקבל הזדמנות נוספת בכך שתתקבל המלצת התסקיר שהוכן בעניינו.

4. מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

רבות נכתב בפסיקתם של בתי-המשפט על הערכים המוגנים הנפגעים בגין עבירת ההתפרצות למקום מגורים, בוודאי כאשר מתלוות לביצוע עבירות נוספות כדוגמת גניבה ו/או החזקת כלי פריצה.

בעבירות של התפרצות למקום מגורים טבועה פגיעה בערכים חברתיים של הגנה על הקניין והרכוש של הפרט, לצד פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי, המבוססת בין היתר על כך שביתו של אדם אמור להיות מבצרו. אע"פ, כי לא ברור מעובדות כתב האישום, האם בעלי הדירה שהו בתוכה בעת ביצוע מעשי ההתפרצות. מכל מקום, ברי כי ההתפרצות של הנאשם לדירת-מגורים על-מנת לבצע גניבה, מהווה אירוע חמור שמלבד הפגיעה בקניין ובפרטיות, טומן בחובו גם פוטנציאל להתפתחות אלימה ולפגיעות בגוף ובנפש. למרבה המזל, פוטנציאל זה לא מומש בנסיבות המקרה שלפניי.

העונש המרבי הקבוע בחוק לצד עבירה בודדת של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה, הוא שבע שנות מאסר (סעיף 406(ב) לחוק העונשין). מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בגין עבירות רכוש בהן עסקינן, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה, קבע כב' השופט אורי שוהם ברע"פ 398/14 **ערג' נ' מדינת ישראל** (16.3.2014) כי:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים."

בהתאם לסעיף 40ג' לחוק נקבע, כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי הנאשם, אגב ביצוע קניות ולאחר ריב עם אשתו ובעודו נסער, בחר להתפרץ לבית פרטי במטרה לגנוב מתוכו.

הנאשם נכנס לבית המתלונן דרך חלון, סייר בחדרי הבית, חיטט במגירות ולאחר מכן יצא מהבית מבלי שגנב דבר.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בגינה הורשע הנאשם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר.

5. העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע

העבירה, עליה ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש. במסגרת זו יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם יליד 1951 נשוי ואב לארבעה ילדים. לנאשם עבר פלילי מכביד בשלל עבירות דומות, בגין ריצה עד היום מספר רב יחסית של עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, חלקם לתקופות ממושכות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם החל בביצוע עבירות מגיל צעיר ביותר. תחילה היו אלה גניבות מזון בילדותו, בשל המצב הכלכלי הקשה בו גדל, ובהמשך גניבות שונות. הנאשם הורשע בעבירות בגין כך וריצה עונשי מאסר לא מעטים, החל מנעורותיו ועד בגרותו.

אל מול רצף ההרשעות בעבירות הרכוש, נתתי דעתי לכך שמזה 10 שנים הנאשם לא היה מעורב בפעילות פלילית, וניכר כי עם התבגרותו נעשה הוא מרוכז בדאגה למשפחתו והתרחק מעבריינות והוא מהווה גורם תומך ומסייע לאשתו, אשר בהתחשב במצבה הרפואי, למאסרו תהיה השפעה קשה עליה.

יחד עם זאת, יש לזכור שהנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למקום מגורים - ובכללה פגיעה הן בפרטיות והן ברכוש, כפי שהורחב דלעיל. על כך הוסכם בכתב האישום המתוקן ובמעשה זה הודה הנאשם, ולא בעבירה של הסגת גבול.

6. חריגה ממתחם העונש

בהתאם לסעיף 40ד' לחוק נקבע, כי במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמתו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, הרי שאם הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם, ובנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם וזאת מטעמי שיקום.

מחד, אכן מדובר בעבירה חמורה עת פרץ הנאשם לביתו של המתלונן דרך החלון בכוונה לגנוב, חיטט במגירות ויצא מהבית מבלי שנטל רכוש כלשהוא.

מאידך, מדובר בנאשם בן 66 שנה, נשוי ואב ל-4 ילדים, בעל עבר פלילי עשיר בתחום בעבירות רכוש.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה ונכונות להמשיך באורח חיים תקין. בעשור האחרון לא הייתה לו מעורבות בפלילים ולאור גילו המבוגר והתמתנות בהתנהגות יש באלו גורמים לשיקום.

במהלך הפגישות עם הנאשם, הביע הנאשם נכונות להשתתף בתכנית גפ"ן - גישור פוגע נפגע. כמו כן, תיבחן התאמתו לשילובו בקבוצה טיפולית ייעודית בנושא יחסים ותקשורת.

על כן, ממליץ שירות המבחן ליתן צו מבחן למשך שנה וחצי לצורך שילובו בתכנית שיקומית.

נוכח מסכת חייו הקשה של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן, וכן בהמלצת שירות המבחן, מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

7. העונש

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את כל מכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות במנהל הקהילתי "גנים" בירושלים. הנאשם יתייצב ביום 26.6.18 בשעה 8:00 במשרדי הממונה ליד כלא אשל, באר שבע.

2. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על כל עבירה לפי סעיף 406(ג) לחוק העונשין.

3. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 5,000 להימנע מביצוע העבירה בה הורשע

וזאת למשך שנה מהיום. לא יחתום, יאסר למשך 7 ימים.

4. ניתן צו מבחן למשך שנה וחצי. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן.

5. העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ח 20 יוני 2018, במעמד ב"כ המאשימה עוה"ד עידו יוסף ועוה"ד חן רייז, הנאשם וב"כ עוה"ד אריאל הרמן.